

a násl. c. ř. s., nestalo se doručení rozsudku k jeho rukám vůbec podle zákona. Na tom nemění ničeho, že Vilém F. je prokuristou nově zřízené komanditní společnosti, k jejímž veřejným společníkům (komplementářům) patří též Robert K., neboť, jak již doličeno, on a komanditní společnost, vzniklá vstupem společníků a komanditistů do jeho firmy, jsou právně různými podměty, které nelze zaměňovati. Jaký vliv má tato právní různost na přechod práv a povinností z onoho na tuto, netřeba rozebírat. Jisto je, že jejího prokuristu nelze pokládati beze všeho i za prokuristu jednotlivých jejích společníků.

Čís. 4176.

Odhad za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty. Odhadnouti jest i příslušenství nemovitosti v době prodeje. Jest na soudu, by ustanovil výši útrat i určil povinnost k jich úhradě.

Při odhadu dle nařízení ze dne 23. září 1920, čís. 545 sb. z. a n. jest užiti i předpisů reálního řádu odhadního.

(Rozh. ze dne 24. září 1924, R. I 607/24.)

Do usnesení prvního soudu, jímž k návrhu inspektorátu pro zemské dávky byla určena odhadní cena a navrhovateli uloženo hraditi útraty odhadu, stěžoval si navrhovatel jednak ve věci samé, ježto nemovitosti byly oceněny nízko, ježto do odhadu nebylo zahrnuto příslušenství, sestávající z vodního kola, z místnosti pro toto kolo, ze zařízení elektrického osvětlení a z otopního zařízení — jednak v otázce útrat odhadu, jež prý měly býti uloženy nikoli navrhovateli, nýbrž druhé straně. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Stížnost není ani v tom, ani v onom směru odůvodněna. Jak bylo dodatečně zjištěno, tvoří místnost pro vodní kolo část budovy hlavní a cena místnosti té jest zahrnuta v odhadní ceně celé budovy 152.000 Kč, vodní kolo, zařízení elektrického osvětlení a otopní zařízení nebyly proto odhadnuty, že dne 16. prosince 1920 při budově odhadované nebyly, byvše později nově pořízeny, pokud se týče že zařízení ta, jež tam dne 16. prosince 1920 byla, v den odhadu dne 6. února 1924 popsána a odhadnuta býti nemohla, cena odhadní vyšetřena byla ke dni 16. prosince 1920 dle výslovného prohlášení soudního znalce. Pokud se týče otázky útrat odhadu, jde o odhad nemovitostí k vůli vyměření dávky z přírůstku hodnoty ve smyslu §u 17 (4) vládního nařízení ze dne 23. září 1920, čís. 545 sb. z. a n. a pro odhad ten platí předpisy §§ů 272 násl. nesp. řiz. (viz také výnos ministerstva financí ve věstníku ministerstva spravedlnosti z roku 1917 na str. 147), platí tu tedy o útratách odhadu § 280 nesp. řiz. a zásady řízení nesporného, že totiž útraty odhadu vyběrou se od navrhovatele. Soudu nepřisluší rozhodovati v řízení nesporném otázku, zda navrhovatel nese náklady odhadu konečně či zda-li může náhradu jejich požadovati od toho, kdo jest povinen platiti dávku z přírůstku hodnoty.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů a uložil prvnímu soudu, by po doplnění, po případě po novém odhadu nemovi-

tostí znovu jejich cenu ustanovil a dle výsledku odhadu rozhodl i o tom, kdo jest povinen hraditi výlohy odhadu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs, jenž napadá usnesení rekursního soudu pro zřejmou nezákonnost (§ 16 nesp. řiz.), jest opodstatněn. Především jest oprávněna výtká, že provedený odhad neodpovídá zákonu, jsa neúplným. Nižší soudy nepojaly do odhadu mlýnské kolo, otopovací a osvětlovací zařízení, odůvodňující to tím, že toto příslušenství při odhadu zde nebylo a jest nahrazeno jiným. Tato okolnost neměla však býti na závadu tomu, by ony předměty a zařízení, pokud tvořily příslušenství odhadovaných nemovitostí podle §u 297 obč. zák., nebyly po-jaty do odhadu. Podle kupní smlouvy ze dne 16. prosince 1920 bylo u prodaných nemovitostí příslušenství a bylo s nimi i prodáno a to vodní, osvětlovací a otopovací zařízení. Má-li tedy zjištěna a stanovena býti obecná hodnota prodaných nemovitostí ke dni prodeje, bylo i tato zařízení, pokud tvořila příslušenství, odhadnouti (§ 140 ex. ř., § 20, 22 odhadního řádu a § 5 poslední odstavec vládního nařízení ze dne 23. září 1920, čís. 545 sb. z. a n.). Nebyla-li dotyčná zařízení, tvořivší v den prodeje příslušenství, při odhadu nalezena, bylo o nich konati šetření, zjistiti jejich tehdejší stav a podle toho bylo předsevzítí jich odhad. Právem vytýká dále dovolací rekurs, že jím tak jako usnesením prvního soudu bylo odepřeno rozhodnouti o tom, kdo je povinen hraditi výlohy odhadu. Stanovisko nižších soudů, že dotyčné rozhodnutí soudům při odhadu, prováděném za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí (§ 17 vládního nařízení ze dne 23. září 1920, čís. 545 sb. z. a n.) nenáleží, není správné. Že soudy jsou při odhadech k vůli vyměření dávky z přírůstku hodnoty povolány i k rozhodnutí o tom, koho postihuje povinnost hraditi výlohy odhadu, — při čemž Nejvyšším soudem byla řešena i otázka přípustnosti dovolacího rekursu do srovnalých usnesení nižších soudů, dotyčné rozhodnutí odpírajících, — rozhodl již Nejvyšší soud několikrát a to kladně, tak zejména rozhodnutím sb. n. s. čís. 1918. Od tohoto stanoviska se odchýliti, nemá Nejvyšší soud v tomto případě příčiny a poukazuje se tudíž, pokud se důvodů tohoto stanoviska týče, na ono rozhodnutí. Scházeli-li soudu podklad pro dotyčné rozhodnutí, nebylo-li totiž soudu známo, jakou obecní hodnotu prodaných nemovitostí udal zcizitel k vyměření dávky, náleželo soudu, aby si potřebný základ pro své rozhodnutí zjednal. Napadené usnesení není však vadným pouze v právě uvedených a v dovolacím rekursu vytknutých bodech, nýbrž usnesení to a odhad nižšími soudy provedený neodpovídá ani jinak platným předpisům. Jde o odhad nesporného řízení a bylo odhad ten podle §u 272 nesp. řiz. předsevzítí podle ustanovení procesního řádu, tedy, ježto příslušné předpisy soudního řádu ze dne 1. května 1781, čís. 13 sb. z. s. jsou nahrazeny exekučním řádem, bylo odhad provésti podle §§ů 141—144 ex. ř., pokud se týče vzhledem k ustanovení §u 144 poslední odstavec ex. ř. podle odhadního řádu pro nemovitosti (min. nař. ze dne 25. července 1897, čís. 175 ř. zák.), pod-půrně také podle civilního řádu soudního (§ 351 a násl.). Podle odhad-

ního řádu (§ 23 a násl.) má býti pro stanovení odhadní ceny zjednáno co možná široký a důkladný podklad. Aby pak dospělo se odhadem k pravé ceně odhadované nemovitosti, stanoví odhadní řád (§ 16) několik method při oceňování a připouští odchylku od nich jen z důležitých důvodů (§ 16 poslední odstavec); důvody ty musí znalec uvést a jest také na soudu, by odchylku od stanovených method ve svém usnesení odůvodnil (§ 30). Znalec má vůbec posudky odůvodnit (§ 362 c. ř. s.) a rovněž odůvodněno má býti i usnesení soudu (§ 428 c. ř. s.). Těchto předpisů nižšími soudy nebylo dbáno. Tak uvádí se v odhadním protokole, že budova čis. 347 jest továrnou; není však uvedeno jakou továrnou, nejsou uvedeny okolnosti, důležité pro provoz podniku, a není uvedeno, zdali podnik jest v chodu či mimo provoz. Zejména tato okolnost byla důležitá, neboť podle Šu 16 odh. ř. jiná jest oceňovací metoda u průmyslového podniku mimo provoz a jiná pro podnik v provozu, při budovách pak bez průmyslov. podniku platí opět jiná metoda ocenění. V odhadním protokole jest zmínka o služebnostech, na továrně váznoucích (čerpání vody a chůze). Není však uveden ani oprávněný, ani rozsah služebnosti, ani na jakém důvodu služebnost se zakládá. Výpis z pozemkové knihy objasnění nepodává. Co se týče pozemků, nejsou v odhadním protokole popsány, není uveden způsob jejich vzdělávání, ani poloha jejich ani spojení s cestou a pod. Ani znalecký posudek není úplným a dostatečným. Posudek není odůvodněn a není z něho viděti, které metody oceňovací bylo použito a zda bylo se od pravidelné metody odchýleno, z kterých důvodů se tak stalo. Znalec nepřihlížel k břemenům na realitě váznoucím (§ 21 odh. ř.) a co se týče příslušenství, nebylo, jak již shora uvedeno, oceněno vše. Ježto pak usnesení soudní převzalo jen ocenění znalcovo a není odůvodněno, neodpovídá rovněž platným předpisům (§ 30 odh. ř.). Z toho, co uvedeno, plyne, že nezbylo, než usnesení nižších soudů zrušiti a se usnésti, jak se stalo. Na prvním soudu bude, aby, doplně provedený již odhad nebo předsevezma nový odhad, při čemž řídit se mu bude předpisy odhadního řádu, znovu určil odhadní cenu, rozhodl o tom, kdo jest povinen hraditi výlohy odhadu a toto své usnesení náležitě odůvodnil.

Čis. 4177.

Pokud jest třeba v nesporném řízení ověření plné moci.

Valná hromada společnosti s r. o. usnází se jen zásadně, zda má býti prokura udělena, ustanovení prokuristy jest však zůstavěno všem jednatelům, pokud nemá společenská smlouva předpisu odchylného.

(Rozh. ze dne 24. září 1924, R I 757/24.)

Usnesením ze dne 15. ledna 1924 uložil rejstříkový soud (obchodní soud v Praze) firmě E., společnost s r. o., by plná moc ze dne 27. února 1923 a 19. února 1923, připojená k notářskému spisu čis. 178 o převodu 40.000 Kč s Augustiny S-ové na Věnceslavu Č., jakož i plná moc ze dne 27. února 1923, pokud jde o převod 60.000 Kč s Augustiny S-ové na Dra Václava Č-a byly ověřeny, a usnesením ze dne 27.